

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția generală de soluționare
a contestațiilor**

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

***DECIZIA nr. 113 / 2011
privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SRL din .X. .X., înregistrată la Direcția generală de soluționare a
contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 908014/17.06.2010***

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, cu adresa nr. .X./15.06.2010, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. **908014/17.06.2010**, asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**, cu sediul social în .X. .X., sat .X. nr. X, DJ X (km X), jud. .X., având cod de înregistrare fiscală X, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr.X/2004.

S.C. .X. S.R.L. contestă Decizia de impunere nr. .X./19.04.2010 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 16.04.2010 de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili – Activitatea de inspecție fiscală, prin care s-a aprobat la rambursare TVA în sumă de X lei și s-a respins TVA în sumă de .X. lei din care societatea contestă suma de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

S.C. .X. S.R.L. figurează la poziția nr.X din anexa 2 la O.P.A.N.A.F. nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili și pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a marilor contribuabili.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data la care a fost comunicată Decizia de impunere nr..X./19.04.2010, respectiv 28.04.2010, conform mențiunii olografe aplicată pe copia titlului de creanță și de data depunerii contestației la Direcția

generală de administrare a marilor contribuabili, respectiv 25.05.2010, conform ștampilei acestei direcții aplicată pe adresa nr..X./19.05.2010 emisă de societate.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 și art.209 alin.(1) lit.c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. .X. S.R.L. contestă obligațiile stabilite în sarcina sa de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili – Activitatea de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. .X./19.04.2010, precizând următoarele:

Obiectul contestației îl reprezintă obligația suplimentară reprezentând TVA de plată în sumă de .X. lei aferentă unei baze impozabile în sumă de .X. lei, stabilită prin Decizia nr..X./19.04.2010.

Societatea precizează că au fost diminuate în mod eronat mijloacele circulante în sumă de .X. lei, afirmație susținută de următoarele considerente :

1. Neadmiterea la rambursare a unor sume legal solicitate, a fost generată în principal de faptul că, începând cu data de 01.01.2010 SC .X. SRL a trecut în administrarea DGAMC .X., fără ca DGFP .X. să finalizeze în concret și în totalitate operațiunile de confirmare a veridicității tranzacțiilor comerciale dintre SC .X. SRL și furnizorii SC .X. SRL, SC .X. SRL, SC .X. SRL și SC .X. SRL. Totodată, societatea precizează că DGFP .X. ar fi trebuit să procedeze la rambursare efectivă către societate a sumelor pentru care s-au cerut confirmări, urmare a unor suspiciuni și au fost primite răspunsurile afirmative, în cadrul procedurii fiscale, sau să trimită respectivele răspunsuri către DGAMC .X., astfel încât, această instituție să procedeze la rambursarea efectivă a sumei negative a TVA.

2. Operațiunile economice care au stat la baza solicitărilor făcute de către DGFP .X. urmare suspiciunilor inspectorilor sunt operațiuni certe, reale și efective. Astfel, bunurile și serviciile care au făcut obiectul respectivelor tranzacții au fost livrate de către furnizori și au fost puse în operă în cadrul procesului investițional derulat de SC .X. SRL dar și în producția efectivă de bunuri economice.

3. În acest sens, societatea reiterează cele scrise în RIF nr..X./23.11.2009 emis de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice .X., exemplificând doar situația partenerului SC .X. SRL : “... din care s-a confirmat suma de .X. lei aferentă perioadei aprilie – iunie

2009 prin procesul verbal de control încrucișat nr..X. și .X. din 20.10.2009 al DGFP .X....”

a) societatea susține că tranzacțiile comerciale au fost confirmate ca fiind reale și efective, și implicit, TVA înscris în facturi și deconturi îi aparține de drept. Urmare acestei confirmări suspiciunile legate de existența în fapt a furnizorului SC .X. SRL, precum și a celorlalți furnizori, și a corectitudinii tranzacțiilor economice au fost nefundamentate.

b) pe de altă parte, societatea susține că bunurile și serviciile care fac obiectul acestor divergențe au intrat efectiv în patrimoniu, așa cum rezultă și din documentele prezentate inspectorilor Direcției generale a finanțelor publice .X. ;

c) pe fond, nu se pune problema realității operațiunilor ci, doar a aplicării neadecvate a procedurii fiscale de rambursare a sumei negative de TVA de către inspectorii Direcției generale a finanțelor publice .X..

4. Înregistrarea sumei de .X. lei la rubrica 25 din Decontul de TVA “Regularizări pentru suma dedusă” s-a făcut ca urmare a soluției date de Direcția generală a finanțelor publice .X. în Rapoartele de inspecție fiscală parțială, tocmai pentru a fi aplicabile prevederile art.147¹ alin.(2) din Codul fiscal.

5. Societatea precizează că la cap.2.2.2. Motivul de fapt al Deciziei de impunere se face mențiunea că suma de .X. lei “are în vedere faptul că documentele lunii septembrie au fost deja verificate iar perioada actualei verificări este luna noiembrie 2009”. Dar sumele înregistrate în Decontul lunii noiembrie la rubrica 25 “Regularizări sumă dedusă” vizează acele operațiuni ce au făcut obiectul unei inspecții fiscale anterioare și care au fost suspendate la rambursare de organele de inspecție fiscală. Societatea precizează că în accepțiunea ei, verificarea și soluționarea stării de fapt, la data inspecției fiscale parțiale, trebuia făcută fie de manieră independentă de către DGAMC .X., fie în cooperare cu DGFP .X.. Societatea susține că nu are altă posibilitate de a dovedi existența unor furnizori decât pe seama documentelor care justifică tranzacțiile derulate cu aceștia. Pe de altă parte, organelor de inspecție fiscală aparținând DGAMC .X. i-au fost aduse explicațiile convenite în legătură cu situația creată, inclusiv documentarea pe baza rapoartelor de inspecție fiscală întocmite de către DGFP .X..

Societatea consideră ca neconformă cu realitatea argumentația juridică de neaprobare la rambursare a sumei de .X. lei invocată în Decizia nr..X./19.04.2010 de către organele de inspecție fiscală ale DGAMC .X., pe următoarele considerente :

1. Toate operațiunile sunt taxabile, fiind vorba despre bunuri și servicii care îndeplinesc toate condițiile cerute de legea fiscală pentru a fi încadrate în această categorie.

2. Referitor la dreptul de deducere, societatea consideră că operațiunile în cauză îndeplinesc toate cerințele prevăzute de art.146 alin.(1)

și art.155 alin.(1) din Codul fiscal privitoare la exercitarea dreptului de deducere și la modul de justificare a TVA pe bază de facturi întocmite în concordanță cu prevederile legale.

3. În ceea ce privește aplicarea procedurilor și regulilor de efectuare a inspecției fiscale, societatea susține că organele de inspecție fiscală nu au examinat toate stările de fapt pentru a elucida pe deplin situația.

4. Societatea consideră că exercitarea dreptului de deducere a fost făcută conform legii, la momentul efectuării operațiunilor.

5. Societatea consideră că au fost îndeplinite toate condițiile de deducere a TVA înscrisă în facturile care compun suma respinsă la rambursare, încă de la momentul primirii facturilor de către SC .X. SRL.

6. Referitor la Instrucțiunile pentru completarea formularului 300 "Decont de taxă pe valoarea adăugată", așa cum rezultă din prevederile OPANAF nr.1746/2008, la rândul 25, societatea are următoarea poziție :

a) înregistrarea facturilor la rândul 25 *Regularizări sumă dedusă* din Decontul de TVA, pentru care DGFP .X. a solicitat verificări suplimentare, s-a făcut la cererea expresă a acestei instituții, așa după cum rezultă din Rapoartele de inspecție fiscală anexate contestației ;

b) evidențierea la această poziție a sumelor reprezentând "TVA suspendat" la rambursare, societatea susține că era obligatorie pentru a nu pierde dreptul de rambursare a TVA aferentă facturilor respective, la momentul primirii răspunsurilor afirmative de către DGFP .X..

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 16.04.2010, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, organele de inspecție fiscală ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, au constatat următoarele:

Referitor la suma de .X. lei reprezentând TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că aceasta a fost înregistrată eronat de societate la rândul 25 *Regularizări sumă dedusă* din decontul de TVA al lunii noiembrie 2009, suma fiind aferentă unei perioade fiscale pentru care s-a efectuat deja verificare și care a fost respinsă la rambursare prin Raportul de inspecție fiscală pentru rambursarea soldului negativ al TVA aferentă lunii septembrie 2009, încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. și pentru care s-a întocmit Decizia de impunere nr..X./24.11.2009.

În fapt, la rândul 25 *Regularizări de taxă dedusă* s-a înregistrat pentru perioada anterioară celei verificate, suma de .X. lei care este formată din :

- .X. lei reprezintă TVA aferent CMR-urilor sosite cu viza beneficiarului la destinație, sumă care nu s-a aprobat la rambursare în luna

octombrie 2009 până la prezentarea CMR-urilor cu viza beneficiarului de primire ;

- **.X. lei** reprezintă TVA aferent CMR-ului sosit cu viza beneficiarului la destinație, sumă care nu s-a aprobat la rambursare în luna septembrie 2009 până la prezentarea CMR-ului cu viza beneficiarului de primire ;

- **.X. lei** reprezintă TVA înscrisă la regularizări în luna septembrie 2009 și reluată în decontul de TVA din luna noiembrie 2009, pentru care au fost solicitate controale încrucișate ale furnizorilor SC **.X. SRL** de către organele de inspecție fiscală ale DGFP **.X.**, și care au fost respinse la rambursarea aferentă lunii septembrie 2009 pe motiv că nu s-a primit răspunsul de la controalele încrucișate.

Suma de **.X. lei** se prezintă detaliat astfel :

- **.X. lei** reprezintă TVA aferentă facturilor emise de către furnizorul SC **.X. SRL .X.** în perioada iulie-august 2009, pentru care nu s-a primit confirmarea controalelor încrucișate de la DGFP **.X.** până la finele controlului care a vizat luna septembrie 2009 ;

- **.X. lei** reprezintă TVA aferentă facturilor emise de către furnizorul SC **.X. SRL .X.** în perioada iulie-august 2009, pentru care nu s-a primit confirmarea controalelor încrucișate de la DGFP **.X.** până la finele controlului care a vizat luna septembrie 2009 ;

- **.X. lei** reprezintă TVA aferentă facturilor emise de către furnizorul SC **.X. SRL .X.** în perioada iulie-august 2009, pentru care nu s-a primit confirmarea controalelor încrucișate de la DGFP **.X.** până la finele controlului care a vizat luna septembrie 2009 ;

- **.X. lei** reprezintă TVA aferentă facturilor emise de către furnizorul SC **.X. SRL .X.** în perioada iulie-august 2009, pentru care nu s-a primit confirmarea controalelor încrucișate de la DGFP **.X.** până la finele controlului care a vizat luna septembrie 2009.

În drept, organele de inspecție fiscală au invocat prevederile art.105 alin.(3) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare, precum și ale OPANAF nr..**X.**/29.05.2009 privind modificarea și completarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1746/2008 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) Decont de taxa pe valoarea adăugată, anexa Instrucțiuni pentru completarea formularului (300).

Prin urmare, din suma totală de **.X. lei** înregistrată la “regularizări de taxă dedusă” aferentă unei perioade anterioare celei pentru care se solicită restituirea soldului negativ a TVA, organele de inspecție fiscală au acordat drept de deducere pentru suma de **.X. lei** pentru care societatea a prezentat documente justificative și nu au acordat drept de deducere pentru suma de **.X. lei** pe motiv că aceasta este aferentă altei perioade fiscale decât cea verificată prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 16.04.2010

și a fost respinsă la rambursare printr-un Raport de inspecție fiscală încheiat anterior în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr..X./24.11.2009.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă SC .X. SRL poate beneficia de rambursarea TVA în sumă de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată solicitată și respinsă la rambursare în luna septembrie 2009 prin Decizia de impunere nr..X./24.11.2009 și preluată în decontul de TVA aferent lunii noiembrie 2009 la rândul 25“Regularizări taxă dedusă”, în condițiile în care conform prevederilor legale soldul sumei negative a TVA solicitat la rambursare nu se reportează în perioada fiscală următoare.

În fapt, prin Decizia de impunere nr..X./19.04.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 16.04.2010, care a avut ca obiect soluționarea cererii de rambursare a soldului negativ de TVA aferent lunii noiembrie 2009, organele de inspecție fiscală au respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei din care societatea contestă TVA în sumă de .X. lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că suma de **.X. lei** reprezintă TVA înscrisă la regularizări în luna septembrie 2009 pentru care au fost solicitate controale încrucișate ale furnizorilor SC .X. SRL de către organele de inspecție fiscală ale DGFP .X. și nu s-a primit răspuns, motiv pentru care a fost respinsă la rambursarea aferentă lunii septembrie 2009 prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 24.11.2009 în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr..X./24.11.2009.

În decontul de TVA întocmit pentru luna noiembrie 2009 societatea a înscris la rândul 25“Regularizări taxă dedusă”, taxa pe valoarea adăugată solicitată și respinsă la rambursare pentru luna septembrie 2009 prin Decizia de impunere nr..X./24.11.2009.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au respins la rambursare TVA în suma de **.X. lei** întrucât SC .X. SRL a înscris în mod eronat această sumă în Decontul de TVA aferent lunii noiembrie 2009 la rândul 25“Regularizări taxă dedusă” deoarece aceasta este aferentă altei perioade fiscale decât cea verificată prin Raportul de inspecție fiscală încheiat

la data de 16.04.2010 și a fost respinsă la rambursare prin Decizia de impunere nr..X./24.11.2009.

În drept, sunt aplicabile și prevederile art.147^{^3} alin.(1), (2) și (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) În situația în care taxa aferentă achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operațiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operațiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 156^{^2}.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat. ”

Prin urmare, potrivit prevederilor legale citate mai sus, în situația în care, urmare operațiunilor constând în achiziții de bunuri și servicii, respectiv operațiuni taxabile, efectuate într-o perioadă fiscală de o persoană impozabilă rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit sumă negativă a TVA, persoana impozabilă are obligația să efectueze regularizările, reglementate de legea fiscală, prin decontul de TVA. Totodată, suma negativă a TVA cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a TVA rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a TVA reportat din decontul perioadei fiscale precedente, numai în situația în care acesta nu a fost solicitat a fi rambursat.

De asemenea, la alin.(5) și alin.(6) ale art.147^{^3} din Legea nr.571/2003, se stipulează :

(5) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 156^{^2}, persoanele impozabile trebuie să determine diferențele dintre sumele prevăzute la alin. (2) și (3), care reprezintă regularizările de taxă și stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(6) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 153, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.”

Astfel, potrivit acestor prevederi legale, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de TVA pot solicita rambursarea soldului sumei negative a TVA din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de TVA îmbrăcând, în această situație, forma unei cereri de rambursare, însă dacă persoana impozabilă a solicitat rambursarea soldului sumei negative a TVA, atunci această taxă nu se mai reportează în perioada fiscală următoare.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspectie fiscala încheiat la 16.04.2010, se reține faptul că societatea a înregistrat în Decontul de TVA aferent lunii noiembrie 2009 la rândul 25“Regularizări taxă dedusă”, suma de .X. lei reprezentând TVA aferent lunii septembrie 2009, taxă care a fost solicitată și respinsă la rambursare prin Decizia de impunere nr..X./24.11.2009.

Totodată, se reține că împotriva Deciziei de impunere nr..X./24.11.2009 societatea avea posibilitatea să exercite calea administrativă de atac, prevăzută de art. 205 alin.(1) din Ordonanța nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

Având în vedere faptul că societatea nu a contestat decizia respectivă, se reține faptul că aceasta a rămas definitivă prin neatacare.

Se reține de asemenea că potrivit Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr..X./29.05.2009 privind

modificarea și completarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1746/2008 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) Decont de taxa pe valoarea adăugată, anexa Instrucțiuni pentru completarea formularului (300) “Decont de taxă pe valoarea adăugată” la rândul 25 din decontul de TVA “se evidențiază sumele rezultate din corectarea informațiilor, precum și orice alte sume rezultate din regularizări prevăzute de legislația în vigoare datorate unor evenimente care determină modificarea datelor declarate inițial, precum: reducerile de preț acordate de furnizori/prestatori, modificarea prețului, nedeclararea operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea, pentru informațiile de la rd. 17, 18, 19, 20 din deconturile anterioare de taxă depuse la organele fiscale”.

Or, TVA în sumă de .X. lei reprezintă TVA respinsă la rambursare și stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr..X./24.11.2009 și nu TVA provenită din regularizări de taxă dedusă.

Totodată, potrivit actului normativ invocat mai sus:

“Nu se înscriu în decont:

[...]

- diferențele de taxa pe valoarea adăugată de plata constatate de organele de control, pentru care nu este reglementată includerea lor în decont.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că în mod eronat societatea a înscris în Decontul de TVA aferent lunii noiembrie 2009 TVA în sumă de .X. lei întrucât această sumă este aferentă unei alte perioade fiscale, respectiv septembrie 2009, a fost solicitată la rambursare și respinsă și stabilită ca fiind de plată prin Decizia de impunere nr..X./24.11.2009, astfel că argumentul contestatoarei potrivit căruia “înregistrarea facturilor la rândul 25 “Regularizări taxă dedusă” din Decontul de TVA, pentru care DGFP .X. a solicitat verificări suplimentare, s-a făcut la cererea expresă a acestei instituții, așa după cum rezultă din Rapoartele de inspecție fiscală anexate prezentei contestații [...] a sumelor reprezentând “TVA suspendat” la rambursare, era obligatorie pentru noi pentru a nu pierde dreptul de rambursare a TVA aferentă facturilor respective, la momentul primirii răspunsurilor afirmative de către DGFP .X.”, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

În ceea ce privesc argumentele contestatarei referitoare la faptul că “procedura fiscală de verificare a realității și legalității cererii de rambursare a sumei negative a TVA din perioada aprilie – octombrie 2009 nu a fost corectă iar Decizia nr.X/24.11.2009 a fost emisă în mod eronat și nelegal”, “verificarea și soluționarea stării de fapt, la data inspecției fiscale

parțiale, trebuia făcută fie de manieră independentă de către DGAMC .X., fie în cooperare cu DGFP .X.” precum și “sumele înregistrate în Decontul lunii noiembrie la rubrica 25 « Regularizări sumă dedusă » vizează operațiuni suspendate la rambursare”, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât din dosarul cauzei rezultă că suma de .X. lei a fost adăugată la TVA deductibilă în luna noiembrie 2009 în baza unor facturi emise în perioada iulie-august 2009, perioadă pentru care a fost soluționat decontul de rambursare TVA și care nu mai poate fi supusă reverificării potrivit prevederilor art.105 alin.(3) din OG nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.”

Astfel, faptul că societatea nu și-a exercitat dreptul de a ataca actul administrativ fiscal prin care s-au verificat livrările de bunuri și facturarea acestora aferente lunii septembrie 2009, respectiv nu a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr..X./24.11.2009, nu poate justifica reverificarea unor perioade, întrucât faptul că nu s-a primit răspunsul la controalele încrucișate ale furnizorilor societății .X. SRL solicitate de DGFP .X. nu poate reprezenta “date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali” la data efectuării primelor verificări.

Prevederile mai sus menționate trebuiesc interpretate în sensul menținerii stabilității raporturilor juridice de drept fiscal stabilite care nu putea fi asigurată dacă normele legale privind reverificarea aceleași perioade și acelu.X. tip de impozit nu ar fi respectate.

Se reține că în Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 16.04.2010, finalizat prin emiterea Deciziei de impunere nr..X./19.04.2010 și în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit de societate la nivelul lunii noiembrie 2009, nu au fost constatate și respectiv nu au fost declarate de societate sume negative privind TVA, ca sold de preluat din perioada precedentă lunii noiembrie 2009.

În ceea ce privește argumentul contestatarii “Referitor la Instrucțiunile pentru completarea formularului 300 Decont de taxă pe valoarea adăugată, așa după cum rezultă din prevederile Ordinului ANAF

nr.1746/2008, la rândul 25 – Regularizări sumă dedusă « se evidențiază sumele rezultate din **corectarea informațiilor**» precum și solicitarea privind “anularea de către AIF din cadrul DGFP .X. a Deciziei de impunere nr..X./24.11.2009 în conformitate cu prevederile Codului fiscal privind **corectarea erorilor materiale**”, se reține că, în ceea ce privește corectarea deconturilor de taxa pe valoarea adăugată aferentă perioadelor anterioare, aceasta nu era posibilă, deoarece potrivit pct.4.1 din Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr. 179/2007 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de TVA, **“nu este posibilă pentru perioade fiscale care au fost supuse inspecției fiscale sau pentru care este în curs de derulare o inspecție fiscală”**.

Mai mult, potrivit pct. 47.1 din HG nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: **“Erorile materiale reprezintă greșelile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților din raportul juridic fiscal sau cele de calcul ori altele asemenea. Aceste erori nu pot privi fondul actului, respectiv existența sau inexistența obligațiilor fiscale stabilite prin actul administrativ fiscal.”**

Prin urmare, erorile de calcul care pot determina reverificarea unor perioade nu pot fi decât erori de natură materială, care nu pot privi fondul actului, respectiv existența sau inexistența obligațiilor stabilite prin acte administrative fiscale întocmite de organele de inspecție fiscală.

Prin urmare, ținând cont de cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală nu au aprobat la rambursare TVA în sumă de .X. lei, astfel încât contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, precum și în temeiul art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct.12.1(a) din Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./19.04.2010 pentru

suma de .X. lei reprezentand taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL
X